

2. velikonoční modlitební setkání

(v týdnu po 5. neděli velikonoční, která připadá na 29.4.2018)

Pokud se dobře neznáte, je vhodné začít krátkým představením a něco o sobě říci.

Setkání začínáme znamením kříže a následující modlitbou:

Otevři, Bože, naše srdce, abychom slyšeli tvé slovo; na všech životních cestách, zvláště pak v úzkosti a v pochybnostech, na něho spolehli a navzájem se jím potěšili. A pomoz nám vytvářet živé společenství v Kristu, našem Pánu. Amen.

Nyní přečtěte úryvek z Bible: Sk 10,1-5.9-15.24-26.28-30a.33b-48 (vv.25-26.34-35.44-48 uslyšíme v liturgii příští neděle.)

¹V Cesareji žil nějaký muž jménem Kornélius, důstojník pluku, zvaného Italský. ²Byl to člověk zbožný, s celou svou rodinou věřil v jediného Boha, byl velmi štědrý vůči židovskému lidu a pravidelně se modlil k Bohu. ³Ten měl kolem třetí hodiny odpoledne vidění, v němž jasně spatřil Božího anděla, jak k němu vchází a volá na něj: „Kornélie!“ ⁴Pohlédl na něj a pln bázně řekl: „Co si přeješ, Pane?“ Anděl odpověděl: „Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe. ⁵Vyprav hned posly do Joppe, ať sem přivedou Šimona, zvaného Petr.

⁹Druhého dne, právě když se [poslové] blížili k městu, vyšel Petr za poledne na rovnou střechu domu, aby se modlil. ¹⁰Pak dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržení mysli: ¹¹Vidí, jak se z otevřeného nebe cosi snáší; podobalo se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy k zemi. ¹²Byly v ní všechny druhy živočichů: čtvernožci, plazi i ptáci. ¹³Tu k němu zazněl hlas: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“ ¹⁴Petr odpověděl: „To ne, Pane! Ještě nikdy jsem nejedl nic, co poskvřuje a znečišťuje.“ ¹⁵Ale hlas se ozval znovu: „Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.“

²⁴Nazítří přišli [poslové s Petrem] do Cesareje. Kornélius je očekával a spolu s ním jeho příbuzní a nejbližší přátelé. ²⁵Když chtěl Petr vejít, vyšel mu Kornélius vstříc, padl na kolena a poklonil se mu. ²⁶Ale Petr jej přinutil vstát a řekl: „Vstaň, vždyť i já jsem jen člověk.“ ²⁸Promluvil k nim: „Dobře víte, že židům není dovoleno stýkat se s pohany a navštěvovat je. Mně však Bůh ukázal, abych si o žádném člověku nemyslel, že styk s ním poskvřuje nebo znečišťuje. ²⁹Proto jsem také bez váhání přišel, když jste pro mne poslali, a nyní se ptám, jaký jste k tomu měli důvod.“

³⁰Kornélius odpověděl: „³³chceme slyšet vše, co ti Pán uložil.“ ³⁴A Petr se ujal slova: „Nyní skutečně vidím, že Bůh nikomu nestrání, ³⁵ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé.

³⁶To je ta zvěst, kterou Bůh poslal synům izraelským, když vyhlásil pokoj v Ježíši Kristu. On je Pánem všech. ³⁷Dobře víte, co se dalo po celém Judsku: Začalo to v Galileji po křtu, který kázal Jan. ³⁸Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblův, neboť Bůh byl s ním. ³⁹A my jsme svědky všeho, co činil v zemi judské i v

Jeruzalémě. Ale oni ho pověsili na kříž a zabili. ⁴⁰Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se – ⁴¹nikoli všemu lidu, nýbrž jen svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám; my jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. ⁴²A uložil nám, abychom kázali lidu a dosvědčovali, že je to on, koho Bůh ustanovil za soudce živých i mrtvých. ⁴³Jemu všichni proroci vydávají svědectví, že pro jeho jméno budou odpuštěny hříchy každému, kdo v něho věří.“

⁴⁴Ještě když Petr mluvil, sestoupil Duch svatý na všechny, kteří tu řeč slyšeli.

⁴⁵Bratří židovského původu, kteří přišli s Petrem, žasli, že i pohanům byl dán dar Ducha svatého. ⁴⁶Vždyť je slyšeli mluvit ve vytržení mysli a velebit Boha. Tu Petr prohlásil: ⁴⁷„Kdo může zabránit, aby byli vodou pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého jako my?“ ⁴⁸A dal pokyn, aby byli pokřtěni ve jméno Ježíše Krista. Potom jej pozvali, aby u nich zůstal několik dní.

*Po přečtení bude následovat **pár minut ticha**, abychom se znovu vrátili k textu Písma. Při pročitání se zastavíme u toho, co se nás dotýká, nebo spojuje s naším životem. Pokuste si odpovědět na přiložené **otázky**:*

1. Jakou roli v mém životě hrají zvyky a tradice? Nelpím na těch nepodstatných a nenutím okolí je dodržovat?
2. Cítím se někdy před někým podřadně a proč? Chápu zcela, že jsme si v lidství všichni rovni? Zažil/a jsem vyčlenění někoho ze společenství, jakoby byl „nečistý“? Jak může být znovu začleněn? Jaký mám vztah k cizincům a k nevěřícím?
3. Co mi přináší víra v Ježíše Krista? V jakých situacích jsem vnímal/a působení Ducha svatého?

*Po zamyšlení nad Písmem následuje **společné sdílení**. Můžeme si navzájem stručně říci, co nás v biblickém textu zaujalo, popř. je možné navázat na otázky. Nasloucháme jeden druhému bez komentování. Nevedeme diskusi. Pán k nám často mluví právě skrze ústa druhého člověka.*

*Druhou částí setkání je **modlitba**, ve které můžeme stručně vyjádřit chvály a díky. Další částí budou **společné přímlyvy**. Prosby vyjadřujeme svými slovy a společně odpovídáme „Pane smiluj se“. Modlíme se za to, co nás trápí i za osoby, za které se chceme v tomto společenství modlit. Je to veliká vzácnost moci se modlit ve svých záležitostech nejen sám, ale i spolu s jinými. Na konci se všichni pomodlí modlitbu **Otče náš**.*

Než se rozejdeme, domluvíme se na datu a místě dalšího setkání, které by se mělo konat v týdnu po 7. neděli velikonoční, která připadá na 13.5.2018. Při větším počtu účastníků je možné skupinku rozdělit. Text k další modlitbě vám dodá vedoucí, nebo si ho stáhněte z internetových stránek farnosti <http://www.farnostvrsovice.cz/>